

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

Varia Testimonia Fidei historica in Sæculo VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

Galante, seu Corrupticola, seu Phantasia fingebant.

1. Corpus Christi non fuisse obnoxium corruptioni.

2. Neq; affectionibus ratu aliis, que nullam incurerent offensionem:

3. Dominum eodem modo ante, quo post Passionem comedisse:

4. Corpus eius nec in matrice, nec post resurrectionem ullam accepisse mutationem.

56. AGNOITÆ seu Theodosiani, affingebant Christo ignorantiam diei extremi iudicij.

MONOPHISITÆ, vnam Christo naturam tribuebant:

MONOTHELITÆ vnam Christo voluntatem assignabant. Et ij omnes ex Ægyptijs enati tuebantur insuper Eutychetis ac Dioscori errores.

57. THEOPASCHITÆ, autore Petro Cnaphæo Fullone, anno 479. Trishagium addebant, *Qui passus est pro nobis; sc. Vnum ex Trinitate passum esse.*

Damnati sunt in Concilio Romano, & Constantinopolitano an. 482.

At an. 519. monachi Scythiæ Eutychiani eam heresim innouarunt.

58. TRITHEITÆ, à Philopono saborti, an. 535. Tres Deos esse Trinitatem fingebant, naturis distinctos. Viguerunt in Ægypto, nec eam sunt egressi.

V A R I A

Testimonia Fidei historica in Saeculo VI.

ANNO DL. Theodoricus Rex Go-

thorum defendit Symmachum in Vrbe contra Schismaticos; & Anastasius Imp. Eutychianus immisiss Constanti-nopoli in plebem inermem Catholicã militibus supra 3000. trucidauit; quod cum Episcopo adhærerët Conc. Chalcedonensi contra Eutychianos.

Ob crebras ibi seditiones *Litania* frequentabantur: atque vt securã agerentur; iussit Imp. Anastasius vrbis Eparchum cum armatis eam subsequi. Isq; mos inde inualuit ad posteritatem.

ANNO DII. Schismatici falso infimulabant Symmachum PP. adulterij: Fit Synodus Romæ: Patres pronunciant, *Summum in terris iudicem non habere ludicem; causam eius Deo permittendam.*

Eadem in Synodo Papa excommunicabat Anastasium Imp. Eutychianũ: Et Bulgari Thraciam euastabant: Imperium Persæ,

ANNO DIV. Theodoricus Rex, quod Ecclesiastica iudicia veneraretur, ac Papam contra schismaticos tueretur; Imperij victores Bulgaros vincere à Deo promeretur: eoque obedientius etiam obedit Papæ.

S. Equitius oblatum sibi Basilium vt ad monasticen susciperet, vt vidit, ait: *Non te monichum video, sed diabolam.* (Fugerat ex Vrbe magus magos Theodorico persequente.) Receptus tamen mox moniali amorem venereum incantauit; & eliciebatur ab Equitio.

Hic accusatus apud Papam; cur prædicaret absque diaconatus ordine, missione ac licentia Ordinarij? Respondit: Noctu speciosus iuuenis mihi phlebotomum linguæ imponens dixit: *Posui verba mea in ore tuo: egredere ad prædicandũ.*

Ex.

Ex eo, vt velim, tacere tamen de Deo nequeo. Præmonitus per visionem fuerat Papa, neu quid durius ei loqueretur.

ANNO DVI. Alaricus Rex Gothorum in Gallia, licet arianus, Concilio Agathensi offert Codicem Theodosianum Iuris iudicandum prius ac approbandum, quam euulgari cum interpretatione curaret.

Atque hucusque ab anno 484. felix eius in Gallia perstitit regnum, dum cohereret Episcopos. Nunc vero persuasus S. *Cæsarium* moliri proditorem vrbis sue Arclatensis, faciendæ Burgundis, in fontem proscribit. Reprimentem tamen *crucis signo* incendium restituit.

ANNO DVII. Clodouæus Rex Fræciæ, zelo fidei Romanæ bellum indicit Alarico ariano: Seque ad id ita comparat: SS. Petro & Paulo Parisij Basilicam collocat; à S. Remigio benedictionem supplex petit, & *vinum benedictum*; quod quotidie promptum multiplicabatur tamen inexhaustum, dum bellum esset profligatum: Edicit in bello cunctis parci templis ac monasterijs. Nul- lum vnquam pertransire ædem sacram voluit, quin misisset in eam certos oratum. Forte horum quidam omen ei afferunt victoriæ; quod legi in Missa audierant, istud: *Præcixisti me virtute ad bellum.*

Ad flumen facta oratione discit à cerua, tranante flumen, vbi sit vadabile: Vadat; Vincit.

ANNO DIX. Anastasius I. p. Euty-chianus Constantinopoli eiecit Episcopum Macedonium, intrusit pseudo-episc. Timotheum Euty-ch. exussit pu-

blicè Concil. Chalcedonense: tumultuante populo occidit 10000. catholicorum. Theodosius canobiarcha frustratentatus ab eo pecunia, late confir- mat Catholicos, perque urbem clamat: *Qui S. Synodos quatuor non asstimat iuris, quanti 4 Euangelia anathema esto*, Populus clamabat: *Tempus martyrii est; Stas contra perfidum*, Anastasium icil.

ANNO DXII. Stylitæ in Cilicia distabant 6000. passuum; alter Romanæ, Seuerianæ alter communicabat Ecclesiæ.

Hic Catholicum eriminabatur. Ille vero diuinitus inspiratus petijt ab eo particulam sue Cõmunionis: impetrat à læso, feruentem in ollam inijcit; qua protinus resoluitur: Inijcit & Catholicam suam; quæ ebullitionem momento frigefecit illæsa, & nevel madefacta.

Fœmina Seueriana templum immum adoratum, ab obliuente B. V. Manar- cetur, nisi dicente, *communicaris nostris*. Eiu-rato igitur Seuerianismo communi- cat catholicè; intrareq; finitur templum.

Dux Palæstinæ Seuerianus intrans ad sepulcrum Domini adorandum ab ariete incurfatur occurrente; quæ solus videbat.

Custos sepulcri eum confessionem monet: qua facta, ingredi valet; & con- uertitur, damnata hæresi.

In Seleucia Seueriani cuius seruus catholicus sumptam S. Communionem linteoloque inuolutam in armario reliquit abiens Constantinopolim. Herus eam reperit; reliquit.

Annus cedit, non redit seruus, herus reuifit S. Hostiam, reperit germinale

in culmos. Accersit Episcopum; cre-
ditque rectè, hæresi eiurata.

Dubitans, vtra foret recta Commu-
nito, Catholica an Seueriana; conspicit
per visionem, Acephalo Mystræ, seu Se-
ueriano, atram intidere columbam sa-
crificanti Alamandurus Rex Saraceno-
rum legatis Seuerianis, seu Acephali-
stis, ei suadere conantibus, vt se ab A-
cephali sine ret baptizari; inquit: *Per li-
teras accipi S. Michaelem Archangelum esse
mortuum; Subijcientibus, id impossibile
esse, ait: Quomodo ergo, si Christus non ha-
beat naturas duas, DEVS crucem passus dici-
tur?* Sicque confusos dimisit.

AN. DXIV. Clodouæus Rex Fran-
cia creato Papa Hormisdæ misit aure-
am, gemmisque vigentem coronam; si-
gnificans, acceptum à Deo regnum, se
dicare Deo, ac reddere. Hinc regni ha-
cenus constantia perstat.

ANNO DXV. Anastasius Imp. hæreti-
cus dolose petit à Papa Generale cele-
brari Concilium; sed negatur ei; quod
fidei controuersia omnes essent à Con-
cilijs decisa, ac terminata.

Demum Papæ scribit: *Nos iubere vo-
lumus; non iuberi nobis.* Nimirum vox ea
hæretici est; nec pœna abfuit.

AN. DXI IX. Sæuiens gladio in auli-
cos Catholicos, per visum in quiete à
Iustini & Iustiniani eadè abstinere iube-
tur.

Tumultuante in tyrannizantem po-
pulo, coronam deponit, darent, cui vel-
lent; quieuitque tumultus. Per visionē
deinde ex apparente Terribili viro, ac
librum gestante audit: *Ecce XIV. annos do-
vita tibi deleo, ob perfidiam tuam.*

Ergo fulmine ictus perijt.

Macedonius Episcopus Constanti-
nopolitanus, exul mortuus *an. 515.* se-
peliendus elatâ dexterâ crucem effor-
mar: deinde secundum quietem appa-
rens Anastasio, citat eum ad iudicium
Dei.

Eo igitur sublato S. Elias Episcop.
Hierosolymitanus, & S. Flavianus Epif.
Antiochenus Catholici exules, iubentur
per visionem vterque coram Deo
comparere accusatores Anastasij: san-
ctæque mortui decedunt.

AN. DXIX. Iustinus ex porcario mi-
les, Capitaneus, Præfectus denique
Prætorianorum, acclamatur inuitus Im-
perator: suis Episcopos orthodoxos ex-
ules Sedibus restituit. Papæ suum per
litteras defert obsequium, precesq; hu-
militer petit.

Iustinianus petit ab Papa mitti ali-
qua Sanctuaria S. Petri ad Imperato-
rem.

AN. DXX. Redeuntes ad Roma-
nam Communionem Episcopi de Fide
quæstiones offerebant Imperatori; qui
omnes eas ad Rom. Pontificem remit-
tit, earum petens definitionem. *S. Bri-
gida Scotiæ obit diem suum.*

AN. DXXII. Obedientiam ac sub-
missionem Imperatoris sub Papa remu-
neratur Deus, auctario imperij. Nam
Trafamundus Rex Wandalorum ad-
dixit iuramento filium Hildericum,
neu per Africam ecclesias redaperiret
Catholicis. At patre ex humanis abla-
to permisit ad sua quemque reuerti E-
piscopum.

Mox Lazorum seu Colchorum Rex, vt a-
micitiâ iunctus Iustino membrum in-
fereretur imperio ipse cū Colchis suis
q obri-

obtinuit; simul Christiani effecti Ecclesie sese submiserunt, miraculis permoti Danielis Stylitæ. Iberi, confines Colchis, dum à Persarum Rege vi & armis compellerentur ad sacra instabilia ethnicorum; sese dedunt Iustino; qui & tuetur eosdem.

ANNO DXXXIII. *Homertarum ad fidem Christi miranda conuersio est.* Dunaãludæus Rex eorum vnã habens urbem Christianam, Sacerdotibus, monachis, Virginibus combustis puluerem per eam disperges, diram passim tyrannidem exercuit, in admiranda Martyrum constantia, multis clara miraculis. Elesbaan Rex Æthyopum Christianus, auxiliariis copiis fretus Imperatoris, martyres vindicare ardet. In procinctu templum obuũ, positis regiis insignibus, priuatus ingreditur. reclusus isthic à quinquennio degebat, spiritu celebris propheticois Regi bene precatus ait: *sit tecum Deus, qui tecum regnat.* Sacris Mysteriis toti potrectis exercitui, committit naturali prælio cum tyranno; mox ei velut coniuuati veniunt in classica ventis; vincit, ac tyrannum cum tota pro sapia occidit. Ipse gratus Deo Monasticem proficetur.

ANNO DXXXV. Nidus hæreticorum Antiochia tota corruiit terræmotu; quem Theodosius anachoreta die texto prædixit monens: *Orandum fratres, videtur iram Dei motam in Orientem.* Zozimus monachus Phœnix, cum Archesilao deambulans patricio Cæsareæ, ingemuit subito profuse lacrymatus Deumq; precatus, eodem puncto, quo cecidit Antiochia.

Idem Archesilai vxori effossum radio

oculum precibus restituit. *Eiusdem Cæsaream tendentis onustum atinum leodeuorat: subsecutus sanctos Iaturo leoni viso videns ait: Amice, aut ego vertere viam debeo; aut tu sarcinam portare, ut procedam.* Mox posita feritate leo leoneri submittere, atque parere: demissus demum reuerti suam ad festacem.

ANNO DXXXVI. Rex Theodoricus Arianus coactum Papam ad Imperatorem ire Legatum pro le & Arianis; contra eos agentem vt proscriberentur, rouersumque, plectit capite, cum Boetio & aliis; *S. Boetius* deiectum caput recipit; fert intra templum: percunctans quo cæsus, ait, ab impiis.

At Regi appositum caput pilos apparet esse Boetii: conterritusque subito extinguitur, sua tamen deserta reus crudelitate. Simul visus est a deo Symmachum inter ac Boetium duram ollam Vulcani.

Athalaricus nepos Theodoricus succedit, quem proceres nolunt in bucliteris, ne effeminaretur; quod nec aulicam nouisset.

Rex Burgundia Sigismundus accossum à nouerca filium necat: Mox pœnitentia inuit monasterium, hic puniri orat. Postinus bello victus à Clodomiro Franciæ Rege, cum vxore ac liberis emicatur: Ossa clarent miraculis. Eius continuo frater fuga lapsus vincitur.

Qua in deuastatione Burgundia, quidam ex incendio templi innotuit eripuit Reliquias Sancti Andree Apostoli illæsas, quas tamen extra flammam ferre porro nequibat. Ergo impol-

ante datas puellæ hæc fert Nouiui-
cum.

S. Ephram Episcopus Antiochenus,
et Acaphalo Scylitæ catholicam pro-
bet fidem, in pyram iniecit stolam su-
am, nihil latam.

ANNO DXXVII. Iustinianus
Imp. dat edicto *ius appellandi* à iudici-
bus secularibus ad Episcopos, quos il-
lorum esse iubet Censores.

Quadragesimam rigide ieiunat in ole-
re, aqua paria, vigilia & oratione: sicque
fere alias temper vivebat; in primis
cum bellum appareret. Vnde Belsa-
no duce eius contra Pertas praliante
ventus coortus secundus in hostes sua
tela retorfit. Auxiliaries verò accesser-
ant ei *Euzoni Christianis*, quorum Rex
Gethes fidei sese dedit Imperatoris;
ipsum ex baptismo suscipientis pa-
trini.

Ad ipsum ante bellum Dux alius Ké-
ricus Ierolimam tendit ad Sanctum
Theodosium eremitam, ei preces o-
ratum: cuius accepto cilicio indutus
cernitur in prælio ab Theodosio duci
in hostes, quos cædit, fundit, fugat, vin-
cit.

Rex item Hunnorum exorata Iusti-
niani amicitia fit Christianus.

Sanctus Dionysius Exiguus, mona-
chus Scythæ Cyclum pas halem com-
ponit, cepitque primus annos numera-
te à Christonato: Sicut Alexandrini
ceperant numerare ab Martyribus pas-
sis sub Diocletiano.

Clotarius Rex Franciæ dum Tun-
gros debellat, inter alia fortè agrum
Viromandensis Episcopi deprædatur,
prædaque grauis exercitus toto tri-

duo figitur immobilis, donec o-
mnia essent reddita. Rex captam
Sanctam Radegundam ducit in vxo-
rem.

ANNO DXXIX. Sanctus Benedi-
ctus Monasticem in Oriente collaptam
instaurat, in Cassino initio facto, fre-
mente demone ac vociferante: *Male-
dicte, quid mecum habes?* Rex Franciæ
Sanctam Nicetium cum Tonsura clericali
natum, acerrimum reprehensio-
rem suum, in grati animi signum,
creari facit Episcopum Treuiren-
sem.

Absagi, dedentes sese in ami-
citiã Iustiniani, fiunt Christiani:
Itemque Zani latrociniis ante viuen-
tes.

ANNO DXXXIII. Iustinia-
nus Imperator suam fidei professio-
nem offert Papæ, recipitque appro-
batam; rhythmis conscribit, tradit-
que in templis ac vulgo canen-
dam.

Mauris quoque, iam olim confede-
ratis cum Romanis, fidem Christianam
persuadet.

ANNO DXXXV. Imperator
ad bellum Gothicum sese parat edi-
ctis pro ecclesijs, facta Papæ fidei pro-
fessione, decreto dato, vt Episcopi
sint inspectores ac iudices Præfecto-
rum, &c.

Papa Agapetus aperit Romæ
scholas Theologiæ, vt disputaren-
tur, quæ hucusque ex apostolicis
Traditionibus Romana docuit Ecclē-
sia.

Hæretici namq; iactabant, quædam
abiqueratione definita esse.

ANNO DXLI. Iustinianus multis maclus victorijs contra barbaros, vt Deo gratum se probaret, edicto profiretur se Ecclesiasticarum legum magis, quam ciuiliū, tunc custodem, ac vindicem.

At zelo id elatiore; nam & decreuit, si ab Episcopis eas non obseruari notarent Praefecti, illos coercerent: quæ Ecclesiastici erat violatio Iuris, ordoque præposterus.

AN. DXLII. Clotarius & Childericus Franci Theudem Hispania Regem bello petunt, Cæsaraugustā obsident. Obsessi Deo supplicationes ducunt in facie & ieiunio; cum tunica S. Vincentij circumlata.

Illi reueriti soluunt obsidionem, ex Hispania magnam partem subacta, cū amplissimis spolijs abscedunt. Parisius tamen S. Vincentio è spolijs basilicam ponunt.

Hoc anno nouum *Flagellum imperij Totila Rex* vincit. Cuius tempore complura Deus edidit miracula; quæ pleraque exequitur S. Gregorius in Dialogis; singulaque Romano-catholicæ fidei luculenta sunt testimonia. Equidem ista prætereo.

AN. DXLIV. Iustinianus iam scepticus Iuris Ecclesiastici inuasor, vndique bellis premitur. Romam Totila obsidente, Belisarium è Persia euocatum mittit Romam; interim Cosroes tertium irruit in Imperium; & Sergiopotim obsidens, viso in muris cœlesti exercitu, cepit fugam, vbi patrocinate S. Sergio.

Pestis cœpta in Ægypto corripuit orbem vniuersum, tenuitque ipsis 50. an-

nis continua: Visi homines percuti à demone, fiebantque maniaci. Constantine poli extincta desæuijt post institutum festum Purificationis B. V. M. dictum Hippapanti.

AN. DXLV. Cosroes Persa quartum inuadit Imperium; ad obiciam Edeßam exaggerat montem, vbi taxus obruendæ.

At ciues supplicationibus instanti imagine Christi ad Abagarum missam montem ex humo lignisque aggestum aspergunt aquâ, lignaque mox vitro ignescunt ac deflagant. Quas Persæ affundebant aquas, ab his ceu oleo gurgitebant vnda flammamurunt. Abit Persæ Iustinianus, sese *Cyelo Paschali* componendo immiscens, ei rat octiduo toto in Paschate designando; populus tamen carnes propolitas non emit, contemptor Cycli sæcularis.

AN. DXLVII. Romam capit Totila, iam prope encētam tamen: Italiamque Victor euasit.

AN. DXLVIII. Sclauini Illyricum depopulantur: nequedum tamen anaphabethus Iustinianus à fastu remittit, aut ab defensione Trium Capitulorum quod denique erumpit in Schisma, contra Papam stantibus Africanis.

At Vigilius schismaticos excommunicat an. 550.

Interea Iustiniano altiora sese affertante, & Ecclesiasticis arroganter intento, res imperij pessum ruere; Belisario Duci eius infeliciter omnia cedente sex ipsis annis latissime victorem Totilam deloco in locum fugenti angustius videri Occidentem orbem, Verbo perditam Roma; Orientem vero Sclauini, barbari-

barique plures prædis flammisque haurire, & ad vsque Constantinopolim vniuersa depopulari. Nimirum in pœnâ violentiæ S. Siluerio Papæ ab Belzario factæ; & inuasi ab Iustiniano, temeratiq; iuris Sacri, sese tantum contra, quantum supra Papam impotenter efferebant. Et vsque ad; vt in nolentem consentire sibi satellites immitteret *an. 551.* qui vincit adducerent Vigilium Pont. Maximum perisset, nisi in ecclesiam S. Petri ille confuga ad sacram aram salutem reperisset in Deo: Vbi Theodorus, Cœtariensem Episcopum, Iustiniani inuentorem, pronunciauit Absentem.

AN. DLII. Papa Chalcedonem ad tutiora receptus, per legatos Iustinianum constanter increpat, perterræfactumque frangit; vt securitatem sponderet in fontem, ac edictum contra Capitula Tria rescinderet; reddita Ecclesiæ pace ac impena pœnitenti Theodoro anathematis absolutione. Et ecce protinus ire secunda omnia imperio; Gothos ab Natsete mari victos totâ Siciliâ pelli; & anno insecuto, capitulante Deipara Maria, ac demonstrante qua, quando inferret signa, vniuersum Totiæ victorem exercitum vincit, & internecione delet, Regem fugâ lapsis; receptisq; cum Italia Roma.

Per idem tempus mos obtinuit Ecclesiæ, vt peracta S. Synaxi scholares impuberes manducarent S. Eucharistiæ reliquias.

Inter hosce & puer hebræus, vitriarij filius Constantinopoli accessit communicatum; causamque moræ percunctanti patri respondentem, hic furens in ardentem clibanum coniecit, atque

concludit. Facinoris ignara mater ipso triduo natum vrbe tota nequicquâ que ritabat. Dum autem post instantem operi virum inter eiulatus nomen filij exclamaret, puer matri responsans exclamabat.

Ea fornacem effringit, in gliscente incendio natum conspicit; ardet cognoscere, ecqui illæsus viueret? Cui ille: Virgo mihi purpurata crebro frigidâ asperfit, versis in rorem flammis, & carbonibus rosas adspirantibus; porrecto simul cibo famentem recreauit. Re explorata Imperator puerum cum matre ablui baptismo volentes; nolentem vitriarium in malam agi crucem, curauit.

AN. DLIII. Concilium Generale Constantinopolitanum V, permittonte Vigilio Papa, est ab Imperatore indictum, loco, modoque sibi commo diori bus visis; ne plurium conuentus Episcoporum occidentalium, quam orientalium, foret; & numero illorum vinceret consensus de Tribus Capitulis; quæ Pontifex statuit principio non esse condemnanda. Deinde vero, quod Iustinianus omnes occidentales Episcopos, ab Papa stantes, exilijs dire persequeretur, ipsumque Vigilium, suæ hic sententiæ reuocauit decretum: Neque tamen in Fide errasse censendus est: tum quod damnatione Trium Capitulorum, in Conc. Chalcedonensi approbatorum, nihil ipsi Concilio derogaretur; quippe quod de Personis tantum, nõ de articulo Fidei, quæstio ageretur: tum quod diri Schismatis fomitem sopire præstaret. Hanc igitur sententiam Papæ, dånantem tria Capitula Pontifices posterii sunt secuti.

AN. DLIV. Iustinianus relaxat tum exilio Vigilium Narsetis; is feruente Romano Ciero proponit, vel ipsum retineant Papam, aut Pelagium creent: Nouum exemplum & inauditum; Laicum sibi timere ius in Pontificem. Præpoftere! Vigilium tamen timeri ipsi ab exilio reductus immoritur.

AN. DLV. Germani duo, Leuthares dux Alemannorum, Buccellinus Francorum cum septuaginta duobus milibus militum inuadunt Italiam, caedibus omnia miscent, Sacra profanant; templa polluant, depilant, eruant, euastant.

Nec impune: Leuthares in rabiem actus quise dentibus dilcerpit; pestis morbi que diri exercitum eius conficiunt, adeoque delent; vt velut aqua in terram delaberentur.

Buccellinum Narsetes adeo cum omni exercitu suo attriuit, vt non plures quinque cladis nuncij euaserint. Vindicati sacrilegij illustre exemplum.

Narsetes autem signa prius nunquam commisit, quam purgato ab sceleratis exercitu, quantum licebat. Aduersum Catholicos in Italia Gothi cum Francis conspirarant, improuisa eade obruendos: sed utrosque hos anteuertens Narsetes prælio simul ac bello deuicit.

AN. DLX. Defluxio in genua Iustiniani delapsa medicorum vincebat artem; qua damnata fidem Imperator ad reperta fortè tunc *ossa SS. martyrum quatuor* militum vertebat: reliquias Sacerdos cum lance genibus vixdum impulerat, cum ecce, continuo tam copioso redundant oleo, vt abundantiam pur-

puram perfunderet; federetque protinus omnis dolor Iustiniano.

Eundem alias desperatè decumbentè appa. etc. *SS. Cosmas & Damianus* secundum quietem conlanarunt.

Iudeus *imaginem crucifixi* e templo surreptam transfodit, fert domum comburendam: at vt cruore eam manare, seq; madere vidit, exhortuit, leonemque recondit.

Secuti vestigia Sanguinis Christiani repertam producunt, & impium taxant obtuunt.

Theodemiri Ariani, Regis Gallicæ ac Sueuorum, vnicius filius ex morbo comploratus agebat animam: auditis ad S. Martini reliquias miraculis, dona offert regia, spondens, si restitueretur filius, Martini se fidè amplexurum. Respirat filius penèq; reuixit: at non reualuit.

Construitur vortium S. Martino templum; mittitur pro Sancti reliquis allerendis; quas legati attrectare ventis, fert cum pallium insternunt sepulcro, si uebat, ponderosius illud receperimus: ita erit ad & fidem, & sanitatem. Id postmodum die reperit granius dum propter caecerem ferretur, nexis vincula distibuit portæ vltro se pandunt, læti procellionem gratique sequuntur etiam à Iudeo veniã donatis; Regis filius ad primam illius aspectum momento integer existebat; pater exclamans *Unitatem & ternitatem Patris & Filii & Spiritus Sancti* confitebatur catholicè; & credere secus Sueuos imperauit ac impetrauit.

ANNO DLXI. Beatus Petrus expendit peccati in S. Siluestrum Papam admitti.

Nam

Nam coniurationis in Iustinianum creditus autor, fortunis honoribusque iuxta exutus, effosis oculis cogitur obire mendicatio, dum obicura morte exspiraret.

ANNO DLXII. Childeberto Francorum Rege pijissimo fatis perfuneto, Clotharius vnicus Francorum monarchiam obtinens, S. Germanum Parisiensem Episcopum illius petentem affatus, fastuosè contemptum non admittit.

Morbo protinus incurabili percussus ante sanari nequit, quam ad sese rogatum vocasset; cuius aduenientis lamens vestigia continuo sanabatur.

Sub hoc tempus floruit Cassiodorus in monasterio Viuariensi scriptis insignibus celebris, cycli paschalis compositor, & lucernarum inuentor lucenium oleo inconsumptibili anachoretis, itemque horologiorum in aquis perinde ut in sole.

ANNO DLXIII. Ecclesiasticis intentior quaestionibus analphabetus Iustinianus inuadit haeresin *Aphthartorum*, seu *Sacraptsidum*: de quibus superiore Saeculo in *Genibus*: factusque caput Acephalitarum est.

Sed obiecit ei sese Anastasius Episcopus Antiochenus, Monachique maioris & minoris Scythiae, haeresim execrata: approbavitque Deus incendio Constantinopolim hauriente.

Imperator nihilominus, ad instar Papae, sua solius autoritate toti edicebat Ecclesiam, ut credendum praedicaretur, Christi carnem semper incorruptibilem fuisse, & affectionibus immunitè. Cōtradictes exilijs multabat,

Interea in Occidente ad Romano-catholicam accessit Ecclesiam Theodoricus Sueuorum Princeps, ciurato Arianismo: qui protinus in Concilio Bracaricensi haereses omnes curauit anathematizari.

ANNO DLXIV. S. Euthycius Episcopus Constantinop. in exilium ab Imperatore pulsus exul oleo ex & crucifixi, & B. Virginis Mariae statuis exudante perunxit par coniugum, quorum proles vix dum luci editi exspirabant, & viuos ad baptismum progenuerunt: Voluit autem primum nasciturum appellari Petrum; securos esse iustos masculum futurum.

Ex periurio excecatum reluminauit. Pictori exulceratam à cacodæmone manum restituit. Cum n. Chrysapius domū superiorem S. Michaeli, inferiorem Deiparae dedicasset in sacella, pictor ille Veneris imaginē traxit, pi: sq; repoluit. Quare deimon inuasit eius manum, sicque exulcerauit, ut refecanda videretur. S. Eutyechius, facta ritè congregatione, oleo peructam persanauit. Idem Cosrhoë Sebasten inuadente, incolisq; Amaseam confugientibus, omnes inibi dira fame laborantes precibus iuuuit, ut monasterij farinula pauca non defecerit: quin & vacuæ arce prius, tunc sunt plenæ reperta.

AN. DLXV. Iustinianus Antiochenum Episcopus proscripturus noctu repentina extinguitur. Succedit Iustinus, fororis filius: seu S. Eutyechius ei triennio ante praedixerat. *Inguinaria pestis* exorta aegros vrbesq; exhaustas extinctorum cadaveribus opplet Italia rota; vnde in Occidentem totum sese infundit.

Rhe-

Rhemenses ad S. Remigij sepulcrum supplices, ipsius patrocinio præstantur indemnes & intacti. *Treuiris* per noctem in ponte grandis fit fragor; quo excussum incolæ ex somno audiunt; *Quid hic agimus? Portam hanc Eucharistus, illam Maximinus, medium Nicetius obseruat.*

Quare & ista vrbs manet à peste immunis. Suis Aruernas Episcopus S. Gallus irremissis seuat precibus; angelo has auditas enunciante. Quare vrbs grata solennem duxit supplicationem. Tunc visa passim ades signari ab Angelo signo T. tau.

Sub initium pestis Romæ puer argentarius ex eadem depositus rapitur in extasin: redditusque sibi affirmat herose, se in cœlis fuisse, certosque de nomine designabat morituros. Donum simul linguarum acceperat, in signum se vera memorare. Triduo post dentibus dilanians sibi manus, brachia lacertisque vixit.

AN. CLXVI. S. Gregorius Turonensis post triduanas orationes ad S. Martini sepulcrum derepente se à pustulis febrique restitutum scribit. Quare tres cereos pro benedictione receptos tulit; quorum cera ad arborem suspensa in agro grandine percuti solito, cum porro reddit intactum.

S. Radegundis Regina, conquisitis Galliâ totâ reliquit, etiam Ierosolymam misit. vbi S. Mammetis singula tentata mēbra hærebant immota; solus auricularis digitus cessit vellicanti. Hoc cum parte S. Crucis Dominicæ allato, ciues vrbe lignum sacrum excludunt, monachi monasterio, tâquam adulterinum. Ipsa Veneris Sancti nocte exposita corusca-

bat insolita luce. Ad eam lychnus ardens copiosum ebullit oleum; quod S. Gregorius Turonensis ægrè credens adiuvidit, credidit.

Missi ad Imperatorem Iustinum iuniorum, qui dono S. Crucis gratias agerent, in reditu ex tempestate deplorati S. Radegundam viuentem implorati & ecce columba ter nauim circumvolat; ex qua tres ijs pennas extractas mari demergunt, idemque simul tranquilliant.

AN. DLXVII. *Longobardici regni in Italia fit initium*, barbaris ex Panonia aut euocatis, aut vltro sese effundentibus: ac visa prius in cœlo acies concurre.

Atque tametsi totam Italiam vastaret Alboinus Longob. Dux; Romanarum nunquam potuit obtinere. Illud in pœnam Schismaticorum in ead. Trium Capituli, sibi Aquileiense & p. in Antipapam creantium: hoc in gratiam Romano-catholicorum.

AN. DLXX. In testimonium fidei Orthodoxæ quidam ab Alexandrino Episcopo Sacris initiatus mortuum a serpentis ictu fratrem Zosimi restituitur vitæ.

In Synodo II. Turonensi sancti Eucharistiam asservari oportere non loco imaginario, sc. in columbæ argentea, sed in ara sub basi crucis.

AN. DLXXIII. In Longobardorum persecutione per Italiam plura Sanctorum miracula fidem manam contestata sunt:

i. Vt Episcopi Cerbonij, in exilio mortui, cum corpore rumbam sub conuena pluuia per XII. miliaria Populo-

nam trāsportatam nulla vnquam guttula tactam maduiffe.

2. Episcopum Arianum Spaleti templum, ipsi negatum, effraكتورum, protinus cæcitate luisse, etsi valuz ei lese vltro pandissent, cereique per templum exarsissent.

3. Sanctulum Episcopum, diruti templi instauratorem, operarijs fame defectis dedisse panem, quem habebat vnicum; & hunc non defecisse donec ad colophonem opus esset perductum.

4. Monachos duos à Longobardis suspensos, ac mortuos, psallere auditos. &c.

AN. DLXXIV. Cosrhoes Perfarum Rege Syriam depopulante; pictam ab ipso Salvatore IESU imaginem sui Apameanis abripiente; parteq; grandem S. Crucis secum asportante, Samaritæ detestabilis bellum in S. Imagines exercebant Syria tota.

SAMARITÆ erant Esseni, (de quibus supra initio) & ab Iudæis Schismatici sicorti. Dario Rege iubente templum in monte Garizim posuit Sanaballath; quod Samaritani Hierosolymitano præferabant, vnde Iudæi ab ijs abhorrebant, præsertim Iudaismo miscuissent Ethnicismum. Frater quoque Iaddi Summi Pontificis Manasses, ducta filia Sanaballath in vxorem se ipsū dixit, gessitque Samariæ Summum Pontificem. Hinc schisma coram Alexandro Magno Rege disceptatum est, ac demonstrata Iudæorum Pontificum successione continuâ, secundum Iudæos est pronunciatum: persistentibus in schismate nihilominus Samaritis.

Donec an. 35. eos ad Christum conuertisset S. Philippus Diaconus, & S. Petrus cum S. Ioanne confirmasset.

Hæserunt tamen reliquæ, quæ demum repullularunt, vt an. 530. in Samariam irruptione facta, Christianos concludarent ipso Pentecostes die; Episcopum quoque ad aram inter Misæ solennia oppressum minutim dissecarent, sacris Mysterijs proculcatis. Zeno Imperator eos è monte Garizim eiecit, templum Deiparæ sacrum constituit, cæteraque restituit omnia: at rursus ij conglobati sub Iuliano Rege dicto montem recipiant; sacras reliquias aut altè defodiunt, aut exurebant, aut in sartaginibus frigeabant, inque Christianos late læuiebant.

Sed ab Imperatorè compressi, hoc anno 574. in *iconomachiam* sub victore Cosrhoes eruperunt: Quos contra miraculis pugnavit Deus, Diuique, S. Gregorius puer, ex morbo depositus à medicis, hausto paluere, ad S. Martini Sepulcrum collecto conlanatur. Itemque alius à cholica, eiusdem Sancti ope implorata.

Annis subsecutis talia complura commemorantur iusto volumine apud S. Greg. Turon. l. de gloria Martyrum ac Confessorum.

AN. DLXXV. Cosrhoes rursus Imperium infestante, Iustinus imperator ex dolore in maniam lapsus, anno 577. Deiparæ templo constructo meretur lucida intervalla, in quibus Tiberium Notarium, pium ac fortem virum, cretat Cæsarem, esseque Collegam iubet, monitum suo malo discat abstinere vitijs & assentatoribus.

r Qui

Qui & Cosrhoen crebris contudit victorijs adque mortem adegit.

ANNO DLXXXI. Gregorius Romæ urbanam gerens Præfecturam fastidit eandem, & constructis, dotatisque sex monasterijs per Siciliam, Leuita septimus in auxiliũ Papæ Pelagij, nõ Benediãti, est adscitus ex monacho. Cœnobia enim sua vt monachis ex S. Equitij disciplina completerat, ipse inter eosdem assumpto habitu, vixit.

Vnde falluntur, qui eum fuisse Benedictinum affirmant, suum sibi vendicantes.

Ioannes vero Diaconus cum 300, annis post mortem S. Gregorij vitam eius conscripserit, in pluribus aberrauit incautus.

Quot, quantis autem Romana passim coruscavit Ecclesia, vel soli duo S. Gregorij satis testantur. Vnde

ANNO DLXXXIII. Leuigildus Hispaniarum Rex arianus, dirus Catholicorum persecutor, nec filio parcens suo fidem Romanam professo, eum bello persequitur, & enecat; At pluribus confusus miraculis, demum suo exprobrans Episcopo: *Sic & tu probato fidem,* aiebat. Qui dum de cæcis, surdis, ægris ab sese curatis iactitaret, Diacono XL aureos dabat, vt se cæcũ simulans transiuro exponeret, opemque flagitaret. Qua in simulatione veram sibi cæcitate inuenit ad pœnam, pertulitque ad mortem.

Arianus Comes Agathensem agrũ deuastans; Episcopo nequicquam deprecante, a febris exarsit: petens Episcopi preces, vt reualuit, aiebat suis, *Quid iam Romani isti de febre mea dicent?* Quo

audito Episcopus, diffractis cunctis lampadibus ecclesiæ inquit: Deus meus, has ante non accendam, quam fueris vltus in impium.

Redit febris; teratas petenti preces negat Episcopus: peritque febris lætelligus.

Diaconus ab Rege Leuigildo ad Arianismum donis sollicitatus frustra, demum fustuario subiectus contra plagas stetit exsensus & incolumis.

Catholicus contra Arianum disceptans aureum annulum candentem tenuit illæsus ad Romanæ fidei comprobationem.

Diacono in altercatione de fide annulum è bulliente leuare timido: superueniens alius leuat illæsus.

Chilpericus Rex Franciæ contra arianam scribens inæqualitatem personarum incidit in Sabellianismum, abrens *S. Trinitatem Deum esse dicendam, sed non tres Personas;* Quod personam esse sit hominis; At à S. Saluio & S. Greg. Turonensi reductus est ad fidem.

AN. DLXXXIV. Leuigildus deõtem sese patri filium catholicum, armis subactum, contra iuramentum capite plectit; adque Martyris corpus audiri concentus Angelorum sunt, vltæque lampades accensæ.

Idem debellatos Sueuos ad Arianismum adegit Leuigildus.

Maximianus à Pelagio PP. victima ab Longobardis perpeffo, missus ad Imp. Tiberium opem eius implorauit.

Dum reuertit Romam, in Adriatico quassa procellis nauis fatiscibat; iamque undis repleta subsidebat; cum ecce

ecce omnes, data inuicem pace, Sacra- que Synaxi sumpta communicant; (fo- lebant enim ituri peregre S. Eucharis- tiam secum assumere in euentum) na- uis igitur exundans undas octo ipsos di- es rectum tenuit cursum contra tem- pestatem, & die nono tabulis supre- mis ac transtris insistentes cum Maxi- miano saluos in portu sistit.

Quibus egressis continuo à profun- do haulta submergebatur, quasi munere per sancta tuo.

ANNO DLXXXV. Anthariti Longob. Regis Ariani Satelles in Ita- lia Clauem auream Sancti Petri reper- tam; (pro maximo enim munere ea mitti Româ consueuerat,) cultro præci- surus, sibi gulam abruptit.

Rex attonitus lapsam humi clauim contingere ueritus, Catholicum eam leuare iubet, similemque tum Papæ Romam transmittit.

ANNO DLXXXVI. S. Euty- chius grandæuus in errore Origenis la- psus, sc. *Homines in carne non palpabili resurrecturos*; ab Sancto Gregorio Turo- nensi ad saniora reductus, æger pelle prensata se uisitantibus aiebat; *Confiteor, quia hac in carne omnes resurgen- mus.*

Eius successor Constantinopoli Io- annes monachus Ieiunator, sed hypo- crita, arrogat sibi titulum *Episcopi Vniuersalis*, seu *Oecumenici*: ille, qui prius fugerat Episcopatum.

At

ANNO DLXXXVII. Pelagi- us PP. cum returans docet, *solum Romanum Episcopum esse Vniuersalem.*

Antiochiæ terræmotu sexaginta

millibus hominum obtritis, contigit in- ter pocula *Deiparam* conuicio prolcin- di; protinus conuiuæ, ab maligno ob- fessi pereunt.

At herus domus uidit in quiete sibi *Deiparâ*, alloqui dedignantē, virgula pedes tangere: doloreque somnum dif- cutiēte se truncum pedes eiulat; in pu- blicum elatus spectaculo rem gestam est confessus.

Sacrilegia per Gallias plurima ariano- rum designata, in & templorum, & fun- dorum Ecclesiasticorum rerum sacra- rum inuasiōe Deus horribilibus vin- dictis reddidit insignita.

ANNO DLXXXIX. Reccare- dus Rex, Papa consentiente, omnes conuocat Episcopos Hispaniæ ad Con- cilium Toletanum; in quo, damnato Ario, extinctoque cuncti ad Roma- næ Ecclesiæ gremium reducuntur.

Cuius conuersionis memoriam plâ- cuit annua festiuitate consignatam ad posteros commendare.

Idem & Sueuos restituit Ecclesiæ Romanæ, quos pater Leuigildus ad Arianismum compulerat.

Orat idem Episcopos, sanciant, à communicaturis antè recitari *Symbolum Romanum* seu Apostolorum, quam Sancta percipiant: Moresque refor- ment; atque reformationis executio- nem sibi demandent.

Iubet magistratus omnes ac Iudices ab Episcopis dirigi, corrigique.

In Oriente *Philippicus* Dux Mauriti] prælio vincit Persas, prælata exercitui imagine Christi, quodâ Abagaro milia;

12 qua

qua labantem passim excitat, restituitque copias in prælium.

In exundatione Tiberina Athesis Veronæ licet fenestras templi S. Zenonis penè transcenderet, non tamen in illud sese infudit: qui intra S. ædem, ipsa in ostio hauriebant aquam; nihil tamen introrsum influente.

ANNO DXC. Inundationem pestis excepit inguinaria; in qua visa cælo torqueri in homines tela; qui & extinguebantur. Vide inter Papas de S. Gregorio Magno supra.

Antharit Rex arianus Longobardorum probans in pachtate infantes catholice baptizari, repentina extinctus fuit die, qua S. Gregorius creabatur Papa. Franci ducunt in Longobardos Italiã expellendos; sed quia per Italiam hostilia exercebant, plerique morbis consumebantur. Vincti tamen Aruernis apud Longobardos diuinitus soluebantur; reuinctis curiosius catenæ ceu vitrũ dissiliunt; ideoque dimittuntur; Et eorum causã Childebertus Rex hominibus sacris omnibus omne tributum remisit.

ANNO DXCI. *Claves aureæ* ad cancellos sepulcri S. Petri mitti, figique solebant; & priores recipi fixæ, quibus morborum curationes fiebant. Eas quoque dono mittebat Papa, rari instar muneris exceptas.

Vrsinus Presbyter in Nursia perentiscens, presbyteram suam sibi iam agonizanti aurem applicare, num spiritum duceret exploraturam, aiebat; *Recede; adhuc igniculus vivit; paleam tolle.* Et mox *Bene veneritis Domini mei; itan' vos ad me? Ecce venio.*

Dixit; & Vixit, relicto ecclesiasticæ exemplo castimonia.

Pelagius PP. vetuit in Sicilia Subdiaconos ducere vxores: Gregorius etiam iurare continentiam iussit.

Leandro Hispalensi Episcopo percontanti respondet S. Gregorius, tinnam in Baptismo merisionem, in recordationem triduanæ sepulturæ Christi, bonam esse; at propter Arianos, significantes eã triplicem Deitatis essentiam, omittendam.

Reccaredus Rex Gothorum in Hispania ex ariano factus Catholicus, secundum à coniuratis liberatur; Duce Claudio cum 300, deuicit 6000. Francorum.

Theodolinda Antharit relicta tribens Agilulpho regnum ei dat Longobardorum; qui excluso arianismo non traducit ad Ecclesiam Romanam, Sed & per Chrotildem Franci, per Iugundem Gothi in Hispania sunt conuerti.

ANNO DXCII. *Tunica Saluatoris* prope Ierololymam inuenta est, indicio Simeonis Iudæi; & à tribus Patriarchis Ierololymam translata, venerationique exposita est.

De tunica S. Ioannis Evang. supra Concilium Cæsaraugustanum decernit, Reliquias in Arianorum templis repertas, igne probandas esse: si combustæ permanferint, veras credi posse.

Costhoes patrem fuste occidens, inuidiam Persarum fugit, dubitans quo, ad Turcas an Christianos, frenata cit equo; qui rectã solum Romanum petit.

Et.

Ergo Mauritiū orat clementiam, & exorat. Capti ab Perfarum victore Narsete Turci iniustam frontibus crucem gerebant: causam percunctanti Imperatori aiebant; Christianos in vulgata peste hoc remedium esse salutare ipsa experientia docuisse.

AN. DXCIII. Edictum vulgat Mauritiū; Ne quis miles Religionem ingrederetur, nisi expletis stipendiis. At S. Gregorius ingratitude in Deum arguit Imperatorem; persuasitq; vt missis ad Episcopos per prouincias literis corrigat edictum.

ANNO DXCIV. Gregorius Epistola 33. Presbyteris in Sardinia datius Confirmandi, vbi defuerint Episcopi.

Idem Constantiæ Augustæ pro S. Pauli æde in palatio petenti S. Pauli caput; instinctu Ioannis Ieiunatoris; negat. Quia reparaturus quid propius ad sepulchrum fodit; & mortuus concidit. Sicut Pelagius PP. refecturus labæ ad S. Laurentij sepulchrum, hoc contigita-periri; intraque decem dies opperunt omnes mortem, quotquot viderant reliquias.

Deinde ait: Brandeum duntaxat mitia solet: de quo dum Græci aliquando dubitarent, S. Leo id forfice incidit, continuoque sanguine manabat. Demum Orientales olim Corpora Apostolorum auecturi, ad secundum ab vrbe lapidem tonitruis ac pōdere reliquiarum retardati fuerunt. De Sancti Pauli cætenis leui motu limæ quibusdam aliquid abraditur; alijs nihil quicquam quantumvis raserint conatu.

ANNO DXCV. Ioannem Constant. arrogantem sibi titulum *Vniuersalis*, caritate magis quam autoritate sanare studet.

Insignis Constantinopolitanorum arrogantia est: Cum enim eorum ecclesia post Antiochenam secunda esset, huic illam furtiuo canone anteponi molitus est in Chalcedonenſi Concilio Anatolius. At obstitit Sanctus Leo. Dein Acacius idem attentauit: At restitit Gelasius PP. Iam Ieiunator altiora audet.

Et ecce Deus eam nunc ecclesiam posuit in desolatam, vt non, nisi emptos à Turca, habeant Sacerdotes.

ANNO DXCVII. Missus à Sancto Gregorio Sanctus Augustinus ad Anglos humiliter à Rege accipitur habente Catholicam è Francia Bertham: Rex baptizatur cum decem millibus Anglorum.

AN. DXCVIII. Sanctus Theodorus Episcopus Anastasianopol. aqua benedicta cæcum lauari iussum illuminat: Leprosū Mauritiū filium mundat: hortum à locustis expurgat.

AN. DXCIX. Idem inter preces de Eucharistia Spiritum reddit Deo. Frater lætum & securum in agone monet vitæ negligentioris; cui ille: Angeli meorum in sæculo peccatorum chirographum ostendentes, num ea nossem, quæsierunt: Dixi; heu agnosco: Sed ex quo sum monachus, neminem iudicauī, omnis immemor iniuriæ. Quare Domini vocem hanc ad me

pertinere spero: Nolite iudicare, & non phum discerpserunt. Hinc securitas,
iudicabimini &c. mox Angeli chirogra- Distoque hoc vixit.

E R G O:

1. Dic age; Quæ sincera FIDES hoc constitit AEUO VI:
At SIC P A P I S T I S RES STAT ROMANA, FIDES QVE:
Non SIC REM seruat Luthero-caluinista, FIDEM QVE.
2. IURE SVO Proprio Papa, atque Ecclesia gaudent:
Quis quid Ei A V G V S T V S proprio de iure remisit?
3. ANTIQVE CHRISTVS erat quisquam hoc ROM. in AEUO VI:

SÆCV-